DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIV. ZATURDAG den 12den MAART 1836. N. 11.

A^o. 1836. N · 1.

PUBLICATIE.

Bevattende kennisgeving van het vertrek van den Heer Gezaghebber Jonkheer Mr. RAMMELMAN ELSEVIER, met verlof naar Nederland, en de installatie van Jonkheer I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr. als Gezaghebber ad-interim en van den Heer H. KIKKERT, als Koloniale Secretaris ad-interim dezer kolonie.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten;

Dat Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, by hoogderzelver resolutie in dato 7 October 1835 No. 1077-975, aan ons verlof verleend hebbende om naar Nederland te vertrekken, wy voornemens zyn daarvan gebruik te maken by het vertrek derwaarts van Zyner Majesteits Transportschip Prins Willem Frederik Hendrik op den 1sten der aanstaande maand Maart.

Dat Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal by opgemelde resolutie, heeft goedgevonden om, gedurende onze afwezigheid uit deze kolonie, aan Jonkheer I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr. de waarneming van Gezaghebber dezer kolonie ad-interim op te dragen, met bepaling om in de waarneming van het Koloniale Secretariaat behoorlyk te voorzien.

Weshalve wy, ter executie van de aangetogene resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, hebben goedgevonden en verstaan;

1º. Jonkheer ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER Jr. als Gezaghebber ad-interim, over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba en als zoodanig tevens als Bevelhebber der Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt in dezelve, by deze in die betrekking te installeren, ten einde op den 1sten Maart aanstaande in functie te treden.

2o. Den Heer H. KIKKERT gedurende de optreding van Jonkheer I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr. als Gezaghebber ad-interim, te benoemen gelyk geschiedt by deze, tot Koloniale Secretaris ad-interim dezer kolonie, ten einde van en met primo Maart aanstaande die betrekking in haren tegenwoordigen geheelen omvang over- en waar te nemen.

Lastende en bevelende mitsdien allen en eenen iegelyken die zulks zoude kunnen of mogen aangaan om den voornoemden Jonkheer ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER Jr., als mede den Heer HERMANUS KIKKERT, na derzelver in functie treding, in hunne opgemelde betrekkingen naar behooren te erkennen en te respecteren.

Gearresteerd op Curaçao den 26 February 1836, het 23 Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,
De 1e. Commis,
(w. g.) H. KIKKERT.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato ut-supra.

De 1e. Commis,
(w. g.) H. KIKKERT.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 1 Maart 1836.

DE Heer Koloniale Secretaris ad-interim H. KIKKERT, by dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, in dato van heden No. 160, benoemd zynde tot Lid in het Collegie der Wees-Onbeheerde en Desolate Boedelkamer alhier, zoo wordt zulks by deze ter kennisse van het publiek gebragt.

De Commis ter Koloniale Secretary,
C. GORSIRA.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 Maart 1836.

HIERBY wordt ter kennisse van het publiek gebragt dat, met approbatie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, de Heer CORNELIS GORSIRA, Commis ter Koloniale Secretary, van en met [illegible] alhier.

De Koloniale Secretaris ad-interim,
H. KIKKERT.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 4 Maart 1836.

DE HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, by dispositie in dato 2 dezer, No. 166, den Heer NICOLAAS ANSLIJN [illegible] de om als Translateur en Interpreteur van en in de Nederduitsche, Fransche, Engelsche en Spaansche talen, [illegible] op dit eiland te ageren, zoo [illegible] Zyn HoogEd. Gestr. aan den genoemden Heer [illegible] van [illegible] verleend geworden.

De Koloniale Secretaris ad-interim,
H. KIKKERT.

JOSEPH MELANI, Dansmeester, Italiaan van geboorte, heeft de eer ter kennis van het publiek dezer kolonie te brengen, dat hy van voornemen is, lessen in het dansen te geven, aan alle zulken die zulks mogten verlangen en zich by hem ter informatie ten huize van den Heer CH. BELI willen vervoegen.

Hy zal 20 lessen in de maand geven, tegen ƒ 10. per [illegible]

Den 4 Maart 1836.

De stad Lissabon.

De huizen dezer hoofdstad van Portugal zyn niet sierlyk, maar hebben een aanzien van hechtheid, omdat, sedert de aardbeving van 1755 het hoofddoel der Portugezen, in het stichten hunner gebouwen, hechtheid was; maar ook deze, even als byna alles in dit land, zyn van eene in het oog loopende houtheid. De huizen te Lissabon hebben gewoonlyk uitstekende met pannen bedekte daken; het uitstekende gedeelte is gewoonlyk rood geschilderd, en de voorgevel van boven prykt meestal met het eene of andere zonderlinge beeld. De schitterende en heldere kleuren der daken leveren niet zelden een treffend contrast op met de witte muren. Onderscheidene gedeelten der muren van het huis zyn buitendien gewoonlyk versierd met afbeeldingen van heiligen, in blaauw of wit mosaik, voor welke meestal eene lantaarn hangt, op dat die ook des nachts door den vromen voorbyganger mogten kunnen gezien worden. De heilige, dien men het meest op dusdanige wyze afgebeeld vindt, is St. Marcal, welke geacht wordt eenen grooten invloed op brand uit te oefenen. Men ziet hem gewoonlyk in zyn aartsbisschoppelyk gewaad, met den myter op het hoofd, zyne regterhand omhoog geheven, terwyl op den achtergrond eenige huizen in brand staan. De overige geliefkoosde straat-heiligen zyn St. Barbara, met eenen toren op het hoofd en eenen tweeden toren in de hand, en St. Sebastiaan, die, aan eenen boom gebonden, tot het doelwit strekt van jonge ongeloovigen, welke zich vermaken met pylen op hem af te schieten. Ook de vlugt naar Egypte is eene zeer gewone straat-afbeelding, en op elken hoek ziet men zielen in het vagevuur.

Het huis van elken welgezeten inwoner heeft achter hetzelve eenen tuin, zeer symmetrisch in den Franschen trant aangelegd en ruim voorzien van borst- en standbeelden. Wanneer een tuin groot genoeg is om aanspraak te kunnen maken op den naam van *quinta*, heeft hy gewoonlyk eene *nora* om hem met water te voorzien, wanneer er weinig of geen regen gevallen is. Deze *noras* zyn diepe wellen, met een zeer eenvoudig werktuig, waardoor het water in aarden potten, die aan touwen vastgemaakt zyn, naar boven getrokken, en van boven in een houten vat overgegoten wordt. De raderen worden in beweging gebragt door eenen ezel, die aan eenen dwars liggenden staak vastgebonden is en rondom de wel blyft loopen, tot dat de tuin genoeg begoten is. De nora, wanneer dezelve in beweging gebragt is, maakt een onaangenaam, krakend geluid even als alle met ossen bespannen karren in het gansche schiereiland. Dit is intusschen niet toevallig; de Portugezen zyn zelven zoo luidruchtig, dat zy eenen weerzin hebben van al hetgeen niet even veel geraas maakt als zy. Een vreemdeling vindt dit geluid byna ondragelyk, en moet voorzeker geen zeer gunstig denkbeeld opvatten van de nyverheid der inwoners van Lissabon, wanneer hy verneemt, dat in alle tuinen van deze soort, Genuezen en Maltezers als tuiniers gebruikt worden, om dat zy alleen de kunst verstaan om het water tot de in dezelve groeijende voortbrengselen te leiden.

Van het ruime balkon voert gewoonlyk een trap, versierd met marmeren en porseleinen vazen, waarin zich de schoonste bloemen bevinden, naar den tuin. Het balkon, de muren van den trap en zelfs de vertrekken zyn, tot de hoogte van drie voet, bedekt met kleine kubieke geglansde

steenen, die geheel en al in het blaauw met jagthonden, wilde zwynen, jagers, vogelaars met netten of visschers beschilderd zyn. Vele oude huizen hebben ook geschilderd behangsel, hetwelk echter thans grootendeels vervangen is door schilderstukken in fresco, niet zoo zeer om de fraaiheid als wel om dat dit behangsel eene schuilplaats oplevert voor wandluizen, die te Lissabon zoo menigvuldig zyn, dat, wanneer men de ramen met eenige kracht sluit, groote aantallen van dit ongedierte uit elke spleet van het beschot komen vallen.

Het huisraad in de paleizen der Fidalgos of grooten is gewoonlyk kostbaar, doch niet smaakvol. Vele huizen zyn opgepropt vol met Chinesche vazen en andere voorwerpen uit dat land, vooral lange spiegels, waarvan het onderste gedeelte met zonderling Chineesch schilderwerk versierd is. De stoelen hebben kussens en zittingen van geschilderd leder; het hout is gewoonlyk dat der groote kisten, waarin de suiker uit Amerika komt, en de ruggen zyn meestal versierd met eene kleine zinspreuk, eenen vogel, eenen jager of eene bloem. Eenige oude familie-portretten of gekladde afbeeldingen van heiligen, kruicifiksen en reliquien in vergulde ramen, zyn de eenige versierselen der muren.— Schoorsteenen hebben zy niet, en wanneer het weder ongewoon koud is, blyft er geen ander middel over dan zich te verwarmen aan den *brazeiro*, eenen yzeren bak met gloeyende kolen of heete asch uit den bakkers-oven. Dit, gevoegd by den mantel, is het eenige middel, hetwelk men noodig acht tegen de strengste koude, waarvoor de heerlyke luchtstreek van Portugal vatbaar is.

Alvorens wy uit de vensters der huizen te Lissabon, die altyd met balkons voorzien zyn, op straat uitzien en het volk beschouwen, zullen wy eerst een beknopt overzigt van de huisselyke inrigting der Portugezen geven. Wanneer men het verbazend groote getal dienstboden, dat dikwyls van vyftig tot zestig personen bedraagt, beschouwen, en deze dienstboden in de zon op de plaats zien liggen of by de staldeur luyeren, zoude men moeten gelooven, dat de kosten eener zoodanige inrigting verbazend groot moeten zyn Maar gewoonlyk kent de meester zelf het vyfde gedeelte zyner bedienden niet. Het voorregt van den fidalgo brengt mede, dat de geringste hoek onder zyn dak een onschendbaar heiligdom is, en daarom is zyn huis zoo ruim van dienstboden voorzien. Al zyne huisgenooten, zelfs tot zynen minsten stalknecht, zyn in dit voorregt begrepen; zoodat eene menigte van onnutte en zelfs somtyds gevaarlyke personen, zich uit eigen beweging aan zyne huisselyke inrigting verbinden. De eigenlyk genoemde huishouding is zamengesteld uit den hofmeester, den keldenknecht en ééne of twee vrouwelyke dienstboden; en deze alleen eten hetgeen van des fidalgo's tafel komt. Hun kost bestaat uit ossenvleesch en ryst, of gevogelte en ryst, olyven, beschuit en meloenen. De overige dienstboden bekomen brood, ryst of *fejvts* (droge boonen) en eene geringe hoeveelheid olyfolie; weinigen ontvangen loon, en die weinigen zyn behalve de bovengenoemden, slechts nog de werkelyk in dienst zynde livereiknechten, die met hunne hangende lange staarten achter op het rytuig staan.

De talryke dienstboden zyn de makers en speelgenooten van den jongen fidalgo, die met hen in den stal ligt, zich op de plaats in het kegelen oefent of met hen *bisa* (een kaartspel) op den trap speelt, en met eene zweep in de hand en den hoed op één oor, van hen leert cigaren rooken.— Zy zyn de gevaarlyke werktuigen zyner wraak op elk, tegen welken hy eene vyandschap heeft opgevat.

Een der wreedste en boosaardigste voorregten, welke de adel geniet, is dat der *aposentadoria*, dat is, het regt om iemand uit zyn eigen huis te jagen, en eenen anderen persoon in deszelfs plaats te stellen.— Datzelfde voorregt wordt in eenen zekeren graad door de officieren des legers genoten, die eenen burger naar eene andere wyk kunnen doen verhuizen, wanneer zy verklaren, dat de nabyheid van zyn huis by de kazerne, de inbezitneming daarvan voor de openbare dienst noodig is. Dit is de *aposentadoria activa*, tegen welke de *passiva* gelukkiglyk eene bescherming is; laatstgenoemde kan voor geld gekocht worden, en verzekert den eigenaar het bezit van zyn eigen huis, uit hetwelk hy, met die bescherming, niet meer verjaagd kan worden.

Maar voornamelyk in hunne rytuigen maken de Portugezen eene ellendige figuur. Niet alleen de huurkoetsen te Lissabon, maar zelfs de rytuigen der grooten en ryken zien er byzonder ellendig uit.— De *segé* of huurkoets bestaat slechts uit een op twee raderen geplaatst ligchaam, dat door twee muilezels voortgetrokken wordt; wel heeft zy een lederen dekkleed, maar is van voren geheel open, zoodat, wanneer men zelfs de morsige lederen gordyn toehaalt, men slechts weinig beveiligd is tegen stof en regen. Wil men het van den anderen kant by schoon weder open houden, dan wordt men onophoudelyk door groote vliegen geplaagd, die, door het rytuig gestoord, in zwermen als wolken uit de op straat liggende mesthoopen opvliegen, en zich op de voorbygangers vestigen In eenige straten, die byzonder morsig zyn, ziet men koetsen en paarden, in den letterlyken zin des woords, met deze insekten bedekt. Het eenige verschil tusschen de huurkoetsen en de rytuigen der fidalgos is, dat het tuig en de gordynen in laatstgenoemde er zwarter uitzien, zynde dezelve besmeerd met een mengsel van azyn en lampzwart of gewoon roet. De muilezels zien er dik en vet uit in de maanden February en Maart, omdat zy dan alleen groen voedsel bekomen; gedurende het overige gedeelte des jaars geeft men hun slechts stroo, vermits de zon, tegen het einde van April, al de weilanden verschroeit, zoodat er weinig of geen hooi te bekomen is. De wreede gewoonte van de dieren te beletten, zich in den stal neder te leggen, om aan de stalknechten het schoonmaken te besparen, draagt niet weinig tot derzelver uitgehongerd aanzien by. Nimmer wordt eenig stroo voor hen gespreid, en des nachts wordt hun halster zeer kort gebonden, zoodat zy genoodzaakt zyn op hunne beenen te blyven staan. Gedurende die maanden, wanneer de muilezels niets dan droog voedsel bekomen, zwelt de bek derwyze, dat de bovenlip over de onderlip heen hangt. In dit geval wordt met een mes op verscheidene plaatsen in dezelve gesneden of gestoken. Ook heeft men opgemerkt, dat de bloedzuigers, die in al de wateren in dit land in menigte voorhanden zyn, zich veeleer aan den bek van dieren in dezen toestand dan aan eenig ander zullen hechten, en dus duidt de weldadige Natuur zelve het geneesmiddel voor het kwaad aan.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 11 Maart 1836.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 19 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 16 Oncen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys, een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16den Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris ad-interim,
H. KIKKERT.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

MAART 1836.

V. M. Donderdag den 3 te 5 u. 16 m. 's morgens.
L. K. Donderdag den 10 te 4 u. 48. m. 's morgens.
N. M. Donderdag den 17 te 4 u. 28 m. 's morgens.
E. K. Vrydag den 25 te 3 u. 48 m. 's morgens.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 11 Maart 1836.

ALZOO de navolgende personen zich by rekwesten aan den Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, vervoegd hebben met verzoek om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor de hun in eigendom aankomende Slaven, te weten:

PHELIPI ANTONIO FRANSES, voor het Slaven kind genaamd ARNELLA NIEVES;

FELIX VIDAL, als Testamentaire Executeur over den Boedel en de Nalatenschap van wylen ANNA ELISABETH KOLFF, voor de Slavin HERMINA;

Deweduwe van ISAAC KIKKERT, voor het Slavenkind FRANCISCO;

GERARD M. CALVO, voor de Mulattin MARIA ELEONORA;

A. E. & J. G. FABER, voor den Mulat genaamd GUILLERMO PAULA;

zoo is het de Gezaghebber ad-interim voormeld, na vooraf den Kolonialen Raad te hebben gehoord, goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig regt of pretentie op de genoemde Slaven mogt sustineren op te roepen, om binnen den tyd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie worden verleend.

De Koloniale Secretaris ad-interim,
H. KIKKERT.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende als Testamentaire Executeur over den Boedel en Nalatenschap van wylen den Heer G. F. LENZ, maakt hierby bekend dat hy het voornemen heeft om op Dingsdag den 15den Maart aanstaande by Publieke Opveiling te doen verkoopen de volgende aan gemelden Boedel toebehoorende Effecten, te weten:

EEN STUK GRONDS, met den opstal van een nieuw opgebouwd Huis, Regenbakken, Stallen en verdere Gebouwen, gelegen op Scharlo en genaamd ST. JAGO; benevens VIER STUKKEN GRONDS en nog EEN STUK GRONDS beoosten ST. JAGO, genaamd ALTENA, alles in een getrokken.

EEN STUK GRONDS, met den opstal van een Huis en verdere bygebouwen, genaamd ARRARAT, benevens EEN STUK GRONDS daaraan annex, beide in een getrokken.

EEN STUK GRONDS gelegen op den berg ALTENA.

als mede:

TWEE SLAVEN.

Kunnende de gegadigden de koop konditien 8 dagen vóór den verkoop ter Vendu Kantore lezen en de Effecten bezien.

G. W. HELLMUND.

Den 17 February 1836.

OVERLEDEN

Op Zaturdag den 5den dezer, de Heer JOSEPH TERRY, geboren te Cadix in den ouderdom van 6[illegible] Jaren, nalatende eene Weduwe met acht Kinderen; en

Op Zondag den 6den dezer, in den ouderdom van 79 jaren en drie maanden, de WelEdele Heer JAN JAKOB BEAUJON, in leven gepensioneerde Raad- en Boekhouder Generaal dezer kolonie.

Het ligchaam werd in den namiddag van den 7den dezer ter aarde besteld, by welke plegtigheid een groot aantal ingezetenen, van de aanzienlykste en andere standen, tegenwoordig was;

JANNETJE MARGARETHA WILHELMINA, Dochtertje van den Heer CORNELIS PALM, in den ouderdom van 3 jaren, 2 maanden en 7 dagen;

ANNA LOUISA, Dochtertje van den Heer GEORGE MOUNT, in den ouderdom van 1 jaar, 2 maanden en 2 dagen.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MAART.

5.	bark Dolores, Fernandez,	Coro
	golet Eagle, Brichó,	Rio de la Hacha
	—— Serpent, Diedenhoven,	St. Thomas
	—— Louisa, Sandrea,	Maracaybo
10.	boot Estrella, Guibara,	Ocumare
	bark Twee Gezusters, Hart,	dito
11.	boot Tres Amigos, Cumare,	Coro
	golet Redwing, Wecks,	Nieuw York
	—— Rose Ann, Walter,	St. Thomas

UITGEKLAARD—MAART.

5. boot Hendrik, Jansen,
—— Josephine, Durant,
golet Maria, Marconje,
bark Margaritha, Brunow,
7. golet Louisa, Bergner,
boot Carmen, Carbone,
8. golet Turk, Starckenborgh,
—— Gouv. Gen. Baron van Heeckeren, De Haseth,
—— Beminlyke Lucia, Vos,
—— Eensgezindheid, Van Grieken,
—— Gysbertha, De Brot,
9. —— Serpent, Diedenhoven,
10. bark Dolores, Fernandez,
11. golet Deposit, Henrich jr.
boot Estrelia, Guibara,

Met de aankomst van een vaartuig van St. Thomas, hebben wy eene Engelsche Courant van den 19 January en eene St. Thomas Courant van den 2 dezer ontvangen. De beide Couranten behelzen weinige berigten, welke kunnen geacht worden de aandacht onzer lezers waardig te zyn. Het eenige nieuws van aanbelang is de vereffening der geschillen tusschen de Vereenigde Staten van Amerika en Frankryk. Het publiek van Parys was lang ge-

noeg met deze questie bezig gehouden, op dat het aan hetzelve reeds niet tot verveling zoude gestrekt hebben, daarom moest hetzelve een ander tijdverdrijf hebben. Daartoe heeft men thans gekozen de nationaliteit van Polen, gelijk de lezers uit de volgende zinsnede in het adres aan den Koning der Franschen in antwoord op deszelfs troonrede, zullen ontwaren.

"Dat de gelukkige eenstemmigheid, welke thans bestaat tusschen Groot Brittanje en Frankrijk, tot de hoop moge leiden, dat in overeenstemming met de mogendheden, wier belangen mede brengen om met ons vereenigd te zijn, gij in staat zult gesteld worden het evenwigt van Europa te herstellen, hetwelk zoo noodzakelijk is om den algemeenen vrede te behouden; en dat de eerste verzekering er van zal zijn het behoud der oude nationaliteit van Polen, welke door bestaande traktaten geheiligd is."

Deze zinsnede had Koning Lodewijk Philip zeer onthutst. En zeer natuurlijk, want hij gevoelde dadelijk waar men hem hebben wil: of in botsing met de noordsche mogendheden, of blootgesteld aan de ontevredenheid van het volk. Met Amerika mogt het niet lukken hem in oorlog te wikkelen, het volk was daartoe niet geneigd, het strookte niet met deszelfs belang; maar de onafhankelijkheid van Polen is een geliefkoosd onderwerp der Franschen, zij zullen met eene explicatie niet zoo gemakkelijk te vreden te stellen zijn.— Koning Lodewijk heeft getoond de bekwaamheid te bezitten, om zich uit zeer netelige verwikkelingen te redden; en ditmaal zal het hem misschien ook lukken zulks te doen.

Onlangs was hij wederom den dood ontsnapt. Men had eene *machine infernal* klaargemaakt om op hem te worden afgeschoten, wanneer hij van de parade naar zijne [illegible] dan den gewonen weg, doen inslaan en zijne moordenaars teleur gesteld. Drie personen zijn bij de ontdekking van deze machine in hechtenis genomen.

Het *Journal des Debats* keurt die zinsnede goed en maakt deze aanmerking: dat ofschoon er geen ander grond van ontevredenheid tegen den Keizer van Rusland mogt bestaan, ten opzigte zijn gedrag jegens de Polen, dan zoude zijne jongste te Warschau gedane aanspraak genoegzaam de bemoeijing van Frankrijk en deszelfs bondgenooten kunnen regtvaardigen.

De *Glasgow Courier* merkt hierop aan, dat wanneer zulks de wensch van Frankrijks regeerders en volk mogt zijn, hij echter hoopte dat zoodanige valsche beweegredenen geen invloed op Engeland zullen hebben. Vervolgens overweegt hij den toestand van Polen en de mogelijke gevolgen van zoodanige bemoeijingen, en zegt onder anderen ten opzigte het evenwigt van magt, dat het geene andere mening heeft bij de moderne staatkundigen van Frankrijk dan: "dat wanneer het met de belangen van Frankrijk mogt strooken om andere staten in onlusten te wikkelen, het geschieden moet, zonder zich aan de gevolgen te kreunen. Het overwigt van Europa, zegt hij," werd verbroken door de geweldige scheiding van Holland en Belgie, welk land tot eene *quasi* provintie van Frankrijk geworden is, en daar dit rijk de grootste winner er bij was, beschouwden deszelfs staatkundigen deze gebeurtenis als eene uitlegging van dien grondbeginsel, waarvan zij vol zijn, enz."

Ten opzigte der geschillen tusschen Amerika en Frankrijk, was het algemeen in Parijs bekend dat het fransche gouvernement officieelijk aan Lord Granville te kennen had gegeven, dat de in de jongste boodschap van den President Jackson gegevene explicatien voldoende waren en dat men niet langer zoude verwijlen, om de vervallene termijnen der 25,000,000 franken te betalen.

Het huwelijk van de Koningin van Portugal met den jongen Prins Coburg Gotha werd op den 1 January jl. bij volmagt voltrokken.

In Spanje waren de zaken niet veel veranderd. Met eene groote meerderheid van stemmen werden in de estamente van procuradores de beraadslagingen gesloten over het vertrouwen hetwelk aan den Minister Mendizabal moet geschonken worden om een nieuw stelsel van administratie daartestellen. De koningin regentes was zeer bemind bij het volk en ontving, waar zij kwam, de grootste blijken van genegenheid. Er had in de onderscheidene provintien van Spanje eene ligting van 100,000 man plaats.

De berigten uit de provintien waren niet van veel aanbelang. Het hoofdkwartier van Cordova was tusschen Logrono en Vittoria; en een korps van 10,000 man troepen van de koningin, onder het bevel van Generaal Espartero, waren naar Bilboa opgetrokken; en 10,000 Asturische en Galicische Quintos trokken op van Santander naar Vittoria, in welke plaats het britsche legioen, bestaande uit 8000 man infanterie en 400 kavallerie, zich bevond.

Op den 4 January had er een verschrikkelijk volks oploop te Barcelona plaats, waardoor een aantal van 100 Carlistische krijgsgevangenen slagtoffers werd. Deze oploop had plaats ten gevolge van gepleegde wreedheden door de Carlisten en het overrompelen van den post naar Madrid, bij welke gelegenheid een kompagnie [illegible] nationale gardes van Espartaghera vermoord werden. Een kolonel met name O'Donnel, werd uit de gevangenis gehaald, onthoofd, zijn ligchaam verbrand en zijn hoofd rond gedragen. Deze wreedheden werden vergezeld met den kreet van leve de vrijheid! leve de konstitutie!

Uit Amerikaansche Couranten zien wij dat de geheele provintie Texas door de Mexikanen ontruimd is; dat er uit alle gedeelten der Vereenigde Staten vrijwilligers toevloeijen en dat men niet voor verderen aanval te vreezen heeft.

Beschrijving van de stad Havanna.

De stad Havanna ligt op het westelijk uiteinde van het eiland Cuba. Hare schoone haven, haar uitgebreide handel, haar rijkdom, hare onmetelijke schatten, hare groote bevolking, dit alles draagt bij om haar eene der gewigtigste en belangrijkste onder de Antilles te doen zijn; zij is de sleutel tot het uitgestrekte en fraaije eiland, waarop zij gelegen is. Hare fortificatiën maken haar onverwinnelijk, met uitzondering van de landzijde, die echter niet genaderd kan worden, dan langs eenen kronkelweg door de naburige bosschen.

De haven van Havanna wordt verdedigd door twee kasteelen; het oostelijke is Morro, het westelijke la Punta genaamd. De invaart naar de haven is zoo naauw, dat de schepen niet dan een voor een met veiligheid daar binnen kunnen geraken.— Beide forten zijn sterk met zwaar geschut bezet en beheerschen de zee. Boven op het eerste staat een voor- en wachttoren, uit welken een man elk opzeilend schip aanroept en verneemt, tot welke natie het behoort, van waar het komt en waaruit de lading bestaat. Ieder kapitein, die zijne vlag niet hijscht, of de hem gedane vragen weigert te beantwoorden, stelt zich bloot aan het gevaar van een salvo uit het geschut te bekomen, en daarenboven nog tot eene zware boete veroordeeld te worden. Voormaals, gedurende den oorlog, werd de ingang tot de haven met eene zware ijzeren keten gesloten; de ringen, waaraan zij gehecht werden, zijn nog tegenwoordig te zien.

Wanneer men, na het kasteel Morro te zijn omgevaren, binnen de haven komt, wordt het oog een prachtig schouwspel gewaar. Men ziet een woud van masten, versierd met vlaggen van alle handeldrijvende natiën, en vaartuigen van allerlei grootte, van het zwaarste linieschip tot de minste kustvaarders, overal ten anker liggen. Van den eenen kant ontwaart men eene keten hooge met geduchte batterijen beplante rotsen, die zich langs de zee uitstrekken; van den anderen, groepen vreemd geschilderde huizen, voorzien van overdekte galerijen, terrassen en balkons, alwaar dames gezeten zijn om de koele zeelucht te genieten, en slaven, zorgeloos en vadsig wachtende op de bevelen hunner meesters. Iets verder rijzen de oude torens van een klooster met majesteuze eenvoudigheid opwaarts, en in het verschiet verheffen zich torenspitsen van allerlei bouworde, terwijl het door den wind medegevoerde geluid hunner klokken, het oor nu eens zachter, dan weder harder treft. Naar alle rigtingen ziet men geschilderde tentscheepjes de zee doorklieven, om volk aan boord van de onderscheidene schepen te voeren; en half verstaanbare woorden van slecht Spaansch, die onder het af- en aanvaren het oor treffen, herinneren den reiziger, dat hij zich in een vreemd land bevindt. Maar naauwelijks maakt het schip, waarmede hij den [illegible] voor anker te komen, of het wordt aangeklampt door de tolhuissloep, die de Spaansche vlag voert en door tien man geroeid wordt. De kommandant der sloep stijgt aan boord van het schip, en vraagt in slecht Engelsch naar de cargalijst, naar de monsterrol, naar de nieuwste buitenlandsche berigten, en geeft zich het voorkomen van eenen man van gewigt, terwijl zijne bruinkleurige bootsgezellen in de sloep blijven, en beteekenende blikken aan den kapitein van het schip toewerpen, tot dat hij de gebruikelijke geschenken onder hen heeft doen uitdeelen. Vervolgens komt de officier van gezondheid, om te vernemen, of zich ook zieken aan boord bevinden, die de paspoorten onderzoekt en eindelijk vergunt, dat elk aan den wal kan komen.

De kaden of wallen zijn aan de Havanna vrij breed en zeer gemakkelijk. De schepen worden gelegd met den voorsteven naar voren, en zoo nabij aan elkander, dat de kleinste boot naauwelijks de ruimte heeft om naar den wal te varen. Zoodra men voet aan land zet, wordt men omgeven door een zwerm schuitenvoerders, die zich bijveren om aan elken voorbijganger hunne diensten aan te bieden, en des te vrijer spel hebben, doordien men, uithoofde van de opgestapelde balen, kisten en vaten die overal den doorgang stoppen, niet spoedig van hen bevrijd raken kan.— Dagelijks ziet men groote schepen derzelver ladingen lossen of innemen; deze arbeid geschiedt voornamelijk door negers, die met zweet en stof bedekt, onder een onophoudelijk gezang en geschreeuw hun werk verrigten. De hitte der zon en de terugkaatsing harer stralen op de steenen der kaden, is schier ondragelijk. Het overal heerschende gonzende gewoel, en de afzigtelijke wezens, die hetzelve veroorzaken, geeft aan dit schouwspel een waar helsch aanzien. Het gedruisch wordt nog

vermeerderd door de zeekapiteins, die aan hun scheepsvolk toeroepen booten naar den wal te zenden; terwÿl anderen, de taal van het land niet magtig, heen en weder loopen, onverstaanbare vragen doen, zich vruchteloos beÿveren dezelve uit te leggen, en daarbÿ tevens gekweld worden door gansche benden leegloopende matrozen en negers, die hen omsingelen en overal vervolgen; voeg hierbÿ de reuk van stroop, olie, suiker, gerookt vleesch, enz., die als om stryd van alle kanten oprÿst en den rÿziger te gemoet komt, en met de stikkende hitte van loodregt nederschietende zonnestralen als het ware wedÿveren.

Op het meer afgelegen gedeelte der kaden ziet men Spaanschen reeders en kooplieden met een onrustig en in berekeningen verzonken gelaat de aankomst van schepen verbeiden. Wat verder, schutten voerders plat op den grond gezeten en kleine tapÿten voor zich uitgespreid hebbende, alwaar speelkaarten, dobbelsteenen, of bekers en kogeltjes ten toon liggen.— Deze soort van lieden zÿn gewoonlÿk omringd van eene menigte matrozen en Spanjaarden uit de mindere volksklasse, die zÿ met eene verwonderlÿke radheid aanspreken en noopen, om hun geluk in eenig hazardspel of in eene kleine loterÿ te beproeven, waarvan de kansen altÿd ten nadeele zÿn van hem, die de onvoorzigtigheid heeft dezelve te wagen.

De stad dieper ingaande, wordt het gedruisch minder verdoovend; maar de straten leveren overal voorwerpen, die de verwondering van den vreemdeling geboeid houden. Onwillekeurig vestigt zich zÿn oog het eerst op een soort van rytuigen *volantos* genaamd, welke, waar bÿ ook ga, zÿnen weg doorkruisen. Een volanto gelÿkt veel naar een jagtwagen, behalve dat de wielen geheel achter het middelpunt van zwaarte geplaatst zÿn, iets hetgeen de beweging van het rÿtuig byzonder zacht en aangenaam maakt. Aan het voorste gedeelte van den volanto hangt eene gordÿn van blaauw linnen, hetwelk den reiziger beschut tegen de brandende zon en tegen de wolken van stof, die aan alle kanten oprÿzen. Een neger zit op het paard, dat gewoonlyk van een klein ras is, en een ellendig voorkomen heeft; het arme dier schÿnt elk oogenblik te zullen bezwyken onder den last van den postiljon, wiens in zware huzaren-laarzen gekokerde beenen al slingerende door den modder slepen, waarvan men dikmaals groote spatten ontwaart op het geborduurde kleed en den opgeslagen hoed, waarmede zÿn bovenlyf gedekt is.

Meest alle lieden, welke men op straat aantreft, zÿn negers; deze loopen bÿ troepen, spreken eene gemeene, schier onverstaanbare taal, en vervullen de lucht met wolken van tabaksrook. Nu en dan ziet men echter ook een' statigen Spanjaard in een gewaad van gebloemde zÿde met getelde schreden daar henen gaan, de negers met zÿnen goudknoppigen rotting van de voetpaden jagende, of ook wel beleefdelÿk uitwÿkende voor eene net gekleede, in een' langen sluijer gehulde vrouw, gevolgd wordende van eenen bediende, die een kussen en een gebedenboek nadraagt, waarvan men zich bÿ de kerkmis bedient. Vervolgens ontmoet men misschien een' grooten, sterken, door hitte en vermoeidheid ter nedergedrukten monnik, die naar zÿn klooster wederkeert; hem volgt misschien een Spaansch officier, die, in weerwil van zÿne afgeschaafde uniform en van zÿnen neerslagtigen gang, nieuwsgierige blikken werpt naar de gordÿnen der nieuwmodische volantos, die heen en weder snellen, en bekoorlÿke juffers van het eene gedeelte der stad naar het andere overvoeren.

De straten van Havanna zÿn eng, en gedurende den regentÿd ondragelÿk morsig; eenigen zÿn volmaakt in derzelver natuurlÿken staat, zÿnde zÿ noch met straatsteenen in het midden voor de rÿtuigen, noch met zÿpaden voor de voetgangers voorzien. De huizen zÿn zeer eenvoudig gebouwd, hebben nimmer meer dan twee verdiepingen en zÿn doorgaans blaauw, of in eenige andere ligte kleur geschilderd. Alle voorname huizen zÿn naar een en hetzelfde plan gebouwd, dat is te zeggen, de woonvertrekken zÿn rondom eene vierkante binnenplaats aangelegd, vermits deze de beste manier is om eene vrÿe doorspeling aan de lucht te geven. Meestendeels loopt eene met boogsgewÿze openingen overdekte galerÿ langs de bovenverdieping en strekt, met den binnenhof, tot plaats van verlustiging in den avond, en tot beschutting tegen de zonnehitte gedurende den dag.

De receptie-kamers zÿn over het algemeen ruim en met smaak gemeubeleerd. Tapÿten heeft men daar niet; in de meeste huizen bestaat de vloer uit eene soort van compositie, zoo hard als gehouwen steen, dezelve kan verscheidene malen des daags gewasschen of geboend worden. By zeer voorname lieden zÿn de vertrekken met zwart en wit marmeren steenen belegd, hetgeen hun een fraai aanzien geeft.

De winkels zÿn klein en van alles slecht voorzien. De naam van den koopman staat daar niet, zoo als in de meeste andere landen, boven de huisdeur geschreven, elke winkel heeft eene bÿzondere benaming, welke dient om denzelven van andere soortgelÿke te onderscheiden; zoo zegt men bÿ voorbeeld: de winkel der overwinning, der nederigheid, der paarlen, des geluks, der welvaart, enz.

Na de straten en de voornaamste kerken van Havanna doorwandeld en bezigtigd te hebben, is er verder voor eenen vreemdeling niet veel, dat hem kan behagen, tenzÿ hÿ tot de fatsoenlÿke kringen der Spaansche gezelschappen wierd toegelaten. Het getal der in die stad aanwezige openbare plaatsen van vermakelÿkheden staat in geene evenredigheid tot haren rÿkdom en hare bevolking. In den schouwburg vertoont men bÿ afwisseling blÿ- en zangspelen. Eens in de maand worden er stierengevechten gehouden, die, wanneer men weet, dat het dier met vuurwerken zal geschoten worden en vechten tot dat het den geest geeft, door de eerste gezelschappen van de stad worden bÿgewoond. De dames snellen in menigte naar zulke schouwtooneelen, die het sterkst bezocht worden, naar mate de slagting en bloedstorting, welke zulke gevechten kenmerken, geduchter is.

De op eene halve mÿl afstands van de stad gelegen Alaméda of openbare wandelplaats is, bÿ zomeravonden, het vereenigings-punt van de gansche bevolking. De dames rÿden met hare volantos heen en weder, en nemen alle middelen te baat om de aandacht en de bewondering der afen aanstroomende volksmenigte gaande te maken. De gordÿntjes der rÿtuigen zÿn opgerold, de shawls, de sluÿers, alles wat de aanlokkelÿkheden verbindert zich met het meeste voordeel te vertoonen, wordt uit den weg geruimd. By zulke gelegenheden kleeden zich de schoonen van Havanna met veel smaak en pracht, en al wat den aanschouwer omgeeft, is wel geëigend om hem met belangstelling en genoegen te doen opmerken; want de wonderschoone avondglans in de keerkrings-gewesten, de met balsemgeuren der bloeijende oranjeboomen vervulde lucht, de golvende menigte van rytuigen en vrolÿke menschen, en eindelÿk eene verrukkende krÿgsmuzÿk, dit alles geeft aan de Alaméda eenen betooverenden invloed.

Ofschoon de dames van Havanna ontheven zÿn van dien dwang, welken de Spaansche zeden voormaals aan de vrouwen oplegden, beletten nogtans klimaat en mode, dat zÿ zoo dikwerf in het openbaar verschÿnen, als zÿ dit wel wenschen. Geene fatsoenlÿke vrouw gaat te voet uit, dan wanneer zÿ zich ter misse begeeft, zoodat zy, wier middelen niet toelaten volantos te betalen, volstrektelÿk te huis zitten opgesloten; het grootste gedeelte van den dag slÿten zÿ dan met door de vensters te gluren. Over het algemeen betoonen de Havannasche dames weinig lust voor huisselÿke bezigheden; de door het keerkrings-klimaat veroorzaakte physieke loomheid is eene groote verontschuldiging voor dezen schÿnbaren aard van vadzigheid. *Zy* zyn, evenmin als de voorname vrouwen in groote Europesche steden, geneigd om te huis te blÿven, en haar grootste genoegen bestaat in het afleggen van bezoeken, of in het bÿwonen van openbare verlustigingen. De mannen aan de Havanna zÿn niet de jaloersche en onhandelbare menschen, als men zich eertÿds de Spanjaarden verbeeldde. *Zy* sluiten hunne vrouwen niet op, of stellen haar niet onder het opzigt van eene duegna. Dienvolgens bestaat daar geene reden hoegenaamd om romaneske kuiperÿen te doen plaats hebben, en de beleefdheid jegens de dames is er niets anders, dan hetgeen zÿ in de meeste andere landen is. Men kan des nachts alle straten van Havanne doorwandelen zonder iemand te ontmoeten, die het voorkomen heeft van eenen verliefde, en behoeft niet te vreezen, dat zÿn slaap door de liefelÿke toonen eener serenade zal gestoord worden.

Van alle publieke vermakelÿkheden zÿn de bals, die ten tÿde van de godsdienstige feesten gehouden worden, de meest bezochte. By zulke gelegenheden ziet men menigmaal, dat een of twee inwoners die groote huizen bezitten in de nabÿheid van de kerk, waar het feest gevierd wordt, dezelve tot de ontvangst der schoone wereld openzetten; de toegelaten wordende personen betalen niets dan de ververschingen, welke zÿ mogten begeeren; de winst op den verkoop hiervan stelt den heer van het huis schadeloos voor zÿne, ter aanschaffing van licht en muzÿk, gemaakte onkosten; zulk een gebruik heeft niets aanstootelÿks voor de welvoegelÿkheid; want veeltÿds is het bÿ *eene* rÿke en achtenswaardige familie, dat men zamenkomt. Van haren kant volgt de in de nabuurschap woonachtige mindere volksklasse gemeenlÿk hetzelfde plan, en maakt hare huizen tot het vereenigingspunt der lieden van haren stand.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerÿ van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prÿs derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prÿs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.